

syn til denne Sag; thi tidligere har som bemærket Indberetningen under det nuværende Ministerium været meddelt.

Thomsen: Ja, det er jo gaaet meget hurtigt med Referatet af disse Vædringsforslag, saa hurtigt, at den ærede Ordfører havde gennemgaaet næsten Halvdelen af dem, inden Mødet omtrent var begyndt. Det viser da, at det ikke er meget store Principspørgsmaal, der handles om ved alle de foreliggende Forslag, og jeg har ogsaa nærmest faaet det Indtryk af Vædringsforslagslisten og Betænkningen med Hensyn til disse Punkter, at de maaste noget mindre ere skrevne med Penen, men meget mere skyldes Sagen, saa at det egentlig mest har gjældt om at anvende dette Instrument saa ofte som muligt og særlig med Hensyn til Personalforshold eller Bygningsforetagender at kunne klippe Noget af, — en Kjærlighed til Sagen, der endogjaa har været saa stor, at, som jeg nu hører, en Del af de Vædringsforslag, der ere stillede angaaende Akademiet for de skjønne Kunster, slet ikke skulde betyde Negtelse, men kun Udfættelse, i hvilken Henseende jeg ganske vist vilde have anset det for hensigtsmæssigere, om man ikke var fravegen Praxis fra tidligere Aar, saa at de Punkter, man vilde udsætte til 3die Behandling, lod man ligge og opstillede dem ikke som Negtelse. — Der er under Universitetet en Mængde smaa Udfættelse. Saaledes maa det ikke faa et Hjælpebud, som der synes at være Trang til, og Fuldmægtigen i Konstitutionshistorium, der har den for en Fuldmægtig i og for sig fabelagtig lille Løn af 804 Kr., maa ikke, uagtet hans Forretningsomraade er blevet overordentlig udvidet, faae den Løn, der ellers er sædvanlig for Fuldmægtige. Af de Negtelse vedrørende Bygningsvæsenet, som ere opgjorte under Universitetet, beklager jeg tilligemed to andre Medlemmer, der ere af samme Artstuelse som jeg, at man har negtet Bevillingerne til Siglapeller. Jeg skal tillade mig at omtale dette Forhold. Jeg var ikke tilstede, da den ærede Ordfører udtalte sig derom, saa at jeg ikke veed, hvad han har sagt; men jeg skal i al Almindelighed bemærke om dette Spørgsmaal, som gaar igjennem baade under Universitetet, under Sorø Akademi og under Finantsministeriet, at det mere og mere anerkjendes for at være af overordentlig Betydning for Befolkningen paa Landet, at der opføres Siglapeller ved Kirkerne. Det er ganske vist, at naar man maa beholde de Afhødes Legemer længe i Huset, er det uundgaaeligt, hvilke Forsigtighedsregler man end anvender, at der udbredes en i høi Grad usund ilde Lugt, ja ofte

Smitte. Landbefolkningen har intet Middel derimod, naar der ikke opføres Siglapeller, og det har viist sig, at Dunst derom, er kommet mere og mere frem hos selve Befolkningen, saa at man paa mange Steder har begyndt at opføre saadanne. Jeg skulde i og for sig ikke have Noget imod, at man ved Lov, altsaa ad en helt anden Vej end ved Finantsloven, ved særlig Lov fik fastsat Bestemmelser om Opførelsen af saadanne Siglapeller, og at man kunde fastsætte, hvilke Bestemmelser det vilde være hensigtsmæssigt at træffe med Hensyn til Repartition af Udgifterne dertil, jeg tror, at det vilde i saunter Henseende have meget stor Betydning for Befolkningen; men har jeg den Opfattelse, vil man ogsaa meget godt kunne forstaa, at jeg finder det meget naturligt, at Staten bør være den Første til at foregaa med et godt Exempel. Staten bør ikke med Hensyn til saadanne Spørgsmaal stille sig saa knebent, stille sig paa et saadant finantsielt Standpunkt, som en Privatmand kan være nødt til at gjøre. Er det rigtigt at gaa den Vej, bør Staten foregaa med et godt Exempel. Det har Staten ogsaa hidtil gjort; i 1881—82 blev der bevilget Penge til at opføre et Vighus i Tersløse, og i den følgende Tid, paa Finantsloven for 1883—84, bevilgedes der Penge til Opførelsen af et lignende i Tjenneslev; nu foreslaas der saadanne her for Gladfaxe, Faxe og andre Steder, som jeg ikke nu erindrer, dels under Universitetet, dels under Sorø Akademi og dels under Domænerne. Hvorfor vil man nu iaar gaa en anden Vej, end man er gaaet i et Par Aar? Har man fundet det hensigtsmæssigt tidligere, og er der ikke særlige Grunde, som tale derimod, hvorfor vil man saa ikke blive ved med at gaa frem paa den Maade. Jeg beder de Herrer meget overveie, om det ikke virkelig maa siges at være i Befolkningens Interesse, at man hjælper den i den Henseende, og om det ikke er naturligt for Staten ikke at stille sig knebent lige overfor saadanne Bevillinger. Det er ikke store Summer, der er Tale om. Der er Spørgsmaal om at give et Par Tusind Kroner, altsaa ikke noget stort Beløb for Statens Vedkommende. — Der er under Nr. 155 af Flertallet stillet det bekjendte Forslag om Universitetets Understud, nemlig at det skal dækkes af Universitetets Formue. Det er en Selvfølge, at dette Forslag er blevet stillet af Flertallet, og det er ogsaa en Selvfølge, at det bliver vedtaget her i Thinget. Jeg skal derfor ikke indlade mig videre derpaa; men de Herrer ville nok kunne forstaa, at vi, der høre til Mindretallet, som ikke omfattede dette Forslag med særlig Sympathi, da det i sin Tid fremkom som Kom-